

Bij Alfred en Hans Brinks moeten koeien pieken op het juiste moment

Tussenkalftijd succesfactor

In het 'pure graze'-bedrijfssysteem van de gebroeders Brinks moeten de koeien pieken op het juiste moment. Daarvoor is het van groot belang dat ze kalven in het voorjaar. Het realiseren van een korte tussenkalftijd is een belangrijke succesfactor. Drie stieren en een vruchtbaarheidsspecialist klaren deze klus.

tekst **Wichert Koopman**

Alfred Brinks, die in het Drentse Holsloot samen met zijn broer Hans 135 koeien melkt, werkt sinds vier jaar volgens de principes van 'pure graze'. Het doel van dit bedrijfssysteem is zo goedkoop mogelijk melk produceren uit weidegras. Daarvoor is het belangrijk dat de lactatiecurve van de koeien samenvalt met de groeicurve van het gras. Koeien die in het voorjaar kalven, hebben hun piekproductie als de kwaliteit van het

weidegras maximaal is. Zo kunnen ze met weinig krachtvoer een goede melkgift realiseren. Het rollend jaargemiddelde van het koppel bedraagt op dit moment ongeveer 6600 kg melk met 4,10% vet en 3,45% eiwit en is in een stijgende lijn.

Stieren voor arbeidsgemak

'Het overgrote deel van onze koeien kalft tussen begin februari en eind mei',

Bij Alfred en Hans Brinks is het voorjaar het ideale moment om koeien af te laten kalven

vertelt Alfred Brinks. 'Dat is de ideale periode. Een tussenkalftijd van een jaar is dan ook ons streven, maar koeien die niet op tijd drachtig zijn, gaan niet gelijk weg. We schuiven ze door naar het najaar of het volgende voorjaar', zo geeft hij aan. Dit kleine aantal overlopers heeft overigens relatief wel veel invloed op de gemiddelde tussenkalftijd, die momenteel ongeveer 420 dagen bedraagt.

'We hebben drie stieren die we vanaf begin mei bij het koppel doen en begin september weer weghalen', vertelt Brinks over de strategie om de koeien op tijd drachtig te krijgen. In juni en juli willen de grasboeren beslist geen verse koeien, omdat die het dan in hun systeem erg moeilijk hebben. Koeien die niet in de pas lopen, laten ze daarom liever in augustus en september kalven.

Tussen 1 november en 1 januari lopen de stieren dan ook weer bij het koppel. 'Wij kiezen voor natuurlijke dekking vanuit het oogpunt van arbeidsgemak', geeft Brinks aan. 'Maar we realiseren ons dat het houden van stieren tussen de koeien niet zonder risico is. Ons bedrijfssysteem is echter ook uit te voeren met ki.'

Scannen voor controle

Om controle te houden op de vruchtbaarheid laten de gebroeders Brinks de koeien regelmatig scannen door een specialist. De eerste afspraak plannen ze voordat de stieren in actie komen. Zo kunnen ze koeien die niet schoon of cysteus zijn, tijdig behandelen. Na zes weken volgt de eerste drachtcontrole. De koeien die dan niet drachtig zijn, checken ze zes weken later nog een keer. Rond half oktober, zes weken na de laatste dekkingen, worden de koeien die bij de vorige scanafspraken nog gust waren, opnieuw gecheckt.

'Een laatste drachtcontrole voeren we begin januari uit', vult Alfred Brinks aan. 'Dan selecteren we ook de dieren die een tweede kans krijgen. Guste koeien die nog meer dan twintig liter melk geven, laten we lopen, dieren met een lagere productie gaan weg.'

Vorig jaar voerden de Drentse veehouders vijftien koeien af, waarvan tien vanwege de vruchtbaarheid. |